

[Handelsministeren.]

tuelt måtte blive afskediget, vil have vanskeligt ved at finde andet arbejde på stedet. Men det må dog være et grundprincip, at man ikke skal holde gang i andet end det, der i det lange løb kan klare sig. Det er i alt fald det princip, der er lagt til grund for administrationen af egnsudviklingsloven.

Briketfabrikkerne har anmodet om, at importen af østtyske brunkulsbriketter må blive standset eller begrænset, fordi fabrikkerne mener, at det er salget af de udenlandske briketter, der hindrer afsætning af de danske.

I aftalen mellem hovedorganisationerne og det østtyske handelskammer er der fastsat et kontingent for brunkulsbriketter på 200 000 t, det svarer til ca. 16 mill. kr. — altså mindre end det tal, det ærede medlem nævnedes. Dette kontingent svarer nøje til kontingentet for de foregående år. Der er således ikke tale om nogen forøgelse af indførslen fra Østtyskland.

Man må regne med, at skærer vi importen af briketter ned, vil vor eksport til Østtyskland blive tilsvarende formindsket. Denne nedskæring mener vi først og fremmest vil ramme varer som ost, æbler, frugtpulp og fisk. Det drejer sig således om varer, om hvilke jeg tror der kan være almindelig enighed om at det vil være lidet ønskeligt, om eksporten formindskes.

Det høje ting vil sikkert forstå, at jeg på denne baggrund trods al den forståelse, man nødvendigvis må have for briketfabrikkernes vanskeligheder, og trods al den betænkelighed, man må have ved, at der kommer nogen arbejdsløshed i en arbejdsløshedsø, dog må tøve med at imødekomme ønsket om at indføre en importbegrænsning.

Det forekommer mig at være rigtigst, at man i stedet sørger for at gøre reduktionen i fabrikkernes produktion så lempelig som muligt ved at forsøge at klare problemerne ad anden vej. Dette må sikkert bl. a. ske — som det allerede er sket — gennem et af de danske kulimportørers fællesrepræsentation til dennes medlemmer udsendt cirkulære, hvori medlemmerne opfordres til at vise forøget interesse for salg af de danske briketter. Efter aftale med handelsministeriet understreges det i dette cirkulære, at et eventuelt mersalg af danske

briketter ikke skal komme importørerne til skade ved fremtidige importtildelinger af udenlandske briketter.

Det er vort indtryk, at fabrikkernes vanskeligheder til dels skyldes, at afsætningsmetoderne ikke er så gode, som de måske kunne være. Det er derfor sandsynligt, at egnsudviklingsrådet vil kunne hjælpe briketfabrikkerne med at foretage en undersøgelse af, hvad der kan gøres for at bevare de danske briketters hidtidige marked. Det er i alt fald nok værd at undersøge, om ikke den svigtende afsætning til dels skyldes uhensigtsmæssige salgsmetoder, og det kan nok i det hele taget være værd at undersøge, om der må formodes i fremtiden at være noget marked for denne vare.

Derimod mener jeg ikke, at man kan gå den vej, briketfabrikanterne selv har været inde på, nemlig at staten ligefrem skulle garantere for salg af en del af fabrikkernes produktion. Det drejer sig om foranstaltninger, der ligger helt uden for, hvad staten ellers påtager sig, og jeg tror, at det ærede medlem hr. Baagø er ganske enig med mig i, at en sådan garanti kan og bør staten ikke påtage sig.

Det er mit indtryk, at den krise, briketfabrikerne er inde i, først og fremmest skyldes, at folk går bort fra at bruge briketter som brændsel, men jeg håber, at man ved det samarbejde, der er lagt op til, må nå frem til, at overgangsperioden kan blive så lempelig som muligt for producenterne, og at det kan lykkes at få arbejderne placeret andetsteds. Den gode beskæftigelse, vi for tiden har her i landet, gør mulighederne herfor betydelig bedre, end de har været i de foregående år.

Baagø: Jeg vil gerne takke den højtærede handelsminister for hans svar. Jeg kan bare ikke helt tilslutte mig ministerens synspunkter, for der må jo være et vist forbrug af briketter, når der gives importtilladelse til 200 000 t. Jeg tror, at der fortsat vil være brug for ikke så få briketter. Det er klart, at briketfabrikerne står over for en afviklingsperiode, det er fabrikanterne også selv klar over, og så gælder det om, at vi i denne afviklingsperiode, som den højtærede minister sagde, forsøger at lægge det så godt til rette som muligt. Dette med, at importørerne får tilsagn